

El reconegut conte infantil titulat "El Principito" de Antoine de Saint-Exupéry , ens relata com El Principito visita un planeta per instruir-se, planeta que estava habitat per un rei.

Aquest rei exigia essencialment que la seva autoritat fos respectada i no tolerava la desobediència. Era un monarca absolut, però molt bo i donava ordres totalment raonables. El rei pensava que es té que exigir a cadascú el que cadascú pot fer. La meua autoritat, deia, reposa sobre la raó. Tinc dret,remarcava, a exigir obediència, perquè les meves ordres són del tot raonables.

Els vostres fills són prínceps, prínceps i princeses que venen a l'escola a instruir-se i que a casa, tenen papes i mames, que són el reis i les reines, que tenen que exigir respecte a la seva autoritat, i els hi ensenyaran unes normes a complir que els permetrà créixer.

No ens tenim que confondre, els fills no són reis, sinó prínceps que tenen que fer un recorregut, un camí que els permetrà evolucionar i transformar-se en reis més endavant.

L'Infant és per tant una persona en construcció. Es a través de l'educació i l'amor dels pares i de la intervenció de l'escola, que es podran anar formant a sí mateixos.

L'escola representa una prova, implica haver de funcionar autònomament, posar en joc els seus recursos personals,és el lloc on descobreixen que significa compartir, a ser un més del grup i l'amistat amb els altres nens.

Abans el respecte als pares, a l'autoritat, i a la disciplina, ocupaven un lloc preponderant, eren més impositius.

Els nens de l'actualitat tenen uns trets diferencials, en relació a altres èpoques. Els canvis familiars i socials que vivim, ens aporten elements nous.

Mai com avui els fills havien tingut un lloc tan important en la nostra cultura. Ells representen una força que manté viu el vincle familiar, també és el producte d'un desig molt important que adopten noves formes de parelles o inclús de persones soles. Això representa en moltes ocasions el voler només envolta'ls de promeses i felicitat absoluta.

El nen certament té la necessitat de ser estimat i de sentir-se segur per poder créixer, però la sobreprotecció o l'amor extrem sense condicions, pot ser malaltís, si no hi ha res que li posi un límit, a la llarga esdevindran els símptomes.

Els fills no poden tenir tot el poder i abusar d'ell. Tant els pares com i educadors davant d'aquest punt hi tenim una responsabilitat.

Els pares primer i progressivament intervindrà també l'escola, aniran assenyalant un camí perquè els prínceps i princeses es vagin construint així mateixos.

Es important ajuda'ls a que es facin responsables, a permetre que trobin les eines oportunes per anar aprenent, camí moltes vegades ple de dificultats, però que tenen que anar solucionant amb l'esforç propi.

L'escola té una funció complementaria de l'educació familiar, és el món social i personal de l'infant, on es donen uns vincles en els que posen en joc la seva subjectivitat, on aprenen com deia anteriorment a compartir amb els altres, també a rivalitzar, i on necessiten ser reconeguts i mirats pels altres, com a part important per la seva estructuració psíquica.

"El Principito " de Antoine de Saint-Exupéry volia un amic, i per instruir-se va viatjar a altres planetes, així va poder descobrir que li feia por, que li agradava i que no li agradava.

Els infants inicien una aventura extraordinària i ens toca acompanya'ls perquè puguin entendre i respondre a les qüestions i situacions que van obrint dia a dia, però marcant un camí, on les normes i els límits els guiaran per construir-se a si mateixos.

Àngels Ruiz i Llopart

Psicòloga Especialista Psicologia Clínica